

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ja, det hører jo til sjældenhederne, at jeg roser statsministeren, men det vil jeg gerne gøre, for håndværket omkring ligestillingsarbejdet synes jeg statsministeren har haft en heldig hånd med. Det hænger sammen med den forståelse, der netop ligger i det udgangspunkt, statsministeren tog i sin personlige opfattelse, at det handler om uddannelse, det handler om solidaritet, og det handler også om, som det senere blev sagt, konkrete tiltag og om noget filosofisk. Uden bevidsthed om disse problemstillinger er man ikke i stand til at udarbejde konkrete handlingsmønstre. Derfor er det vigtigt, at vi ser i øjnene, at vi er nået et langt stykke vej, at vi har nået noget, men at vi alligevel ikke er nået længere, end at vi bliver nødt til hele tiden også at tage de filosofiske debatter eller de bevidsthedsgivende debatter – hvis jeg må sige det sådan. Det synes jeg er gjort på glimrende vis af flere forskellige i dag, men også af statsministeren.

Som jeg sagde tidligere om dagsordenen, kunne jeg godt have tænkt mig et par enkelte pejlemærker mere, men jeg synes, at det er umådelig vigtigt, at Folketinget har et stort flertal bag det, der skal arbejdes videre med på ligestillingsområdet, så vi støtter naturligvis det, vi er nået frem til.

Jeg har et enkelt spørgsmål, det er ikke sikkert, at jeg får svar på det, men så til overvejelse: Når der fra statsministerens side bliver talt om, at amter og kommuner stort set ikke har iværksat noget på ligestillingsområdet, i hvert fald ikke noget væsentligt, kunne man så ikke forestille sig, at f.eks. indenrigsministeren, når han alligevel skal samtale med kommunerne og amterne, på et eller andet tidspunkt kunne tage temaet op over for dem? Nu taler jeg ikke om, at vi skal lovgive eller give pålæg, jeg taler om, om vi kunne appellere til, at indenrigsministeren tager dette tema op, sådan at man får forklaret, at der her er lidt grundlæggende lovgivning, som man godt kunne tage lidt mere alvorligt. For jeg tror, man kunne komme langt, også i kommuner og amter, og at det i høj grad også ville smitte af på det private arbejdsmarked. Her diskuterer vi jo mest den offentlige sektor, og det er godt, at den offentlige sektor går foran. Ifølge de rapporter, jeg får, og det, jeg hører fra f.eks. Amerika, er man jo meget længere dér med at bevæge det private erhvervsliv til at ar-

bejde for ligestilling ude på de enkelte virksomheder. Jeg tror, det kunne være en god hjælp, hvis vi fik sat kommuner og amter i omdrejningen, for de har en stor kontakthænde til det private erhvervsliv. Jeg vil appellere til, at indenrigsministeren tager en samtale med folk i kommuner og amter, så vi kan få lidt yderligere gang i det. Jeg ville synes, at vi havde fået lidt mere ud af det i dag, hvis det kunne blive en realitet.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne henstille, at man standser diskussioner og latter og andre former for udfoldelse, der ikke hører hjemme i folketings salen, specielt i sidegangen.

Aage Brusgaard (FP):

Med baggrund i den ordførertale, jeg holdt inden middag, kan jeg meddele forslagsstillerne til den motiverede dagsorden, at Fremskridtspartiet agter at stemme imod.

Fremskridtspartiet mener faktisk, at det med ligestilling og retfærdighed er noget, vi hver især på de felter, vi nu engang er sat på, kan arbejde for. Det er ikke noget, vi behøver at lovgive om her i Folketinget.

Arne Melchior (CD):

I modsætning til, hvad fru Lilli Gyldenkilde sagde om sig selv, hører jeg ikke til dem, der sjældent roser statsministeren, og det havde jeg også lejlighed til at gøre i formiddags i den konkrete form, at jeg på CD's vegne kunne sige, at vi anerkender, at statsministeren mener dette alvorligt; han gør noget ved det, han tænker over det, han bestræber sig på det, og i den ånd vil jeg også sige tak til statsministeren for svaret.

Men når statsministeren siger, at han virkelig har gjort noget, og at han også gerne i sine kommende regeringer så, at der var flere kvinder, er jeg nødt til at sige, at der er sket en tilbagegang fra 5 til 4, trods det at statsministeren har kigget sig om. Nu er jeg ikke fanatiker – det er ikke, fordi jeg mener, regeringen skal overfyldes med kvinder; ved en kommende regeringsændring kunne det jo gå ud over mig f.eks., så man skal ikke overdrive noget som helst.

Jeg forventer ikke yderligere svar, for jeg ved, at statsministeren gør, hvad han kan. Når statsministeren ikke har 50 pct. eller 33 pct. kvinder i sin regering, er det jo, fordi han ikke har kun-